

Rozhovor so slovenskou katolíčkou z Nice: „Jednou z obetí bol kostolník, ktorého som osobne poznala.“

2. novembra 2020 ✚ Spoločnosť ✚ Rozhovory

Minulý týždeň 21-ročný moslimský náboženský fanatik Bráhím Awsáwí z Tuniska zaútočil na chrám Notre Dame vo francúzskom meste Nice. Útočník zabil troch ľudí mimo času Svätej omše. Vrah dobodal tri osoby, prvej obeti (žena) odrezal hlavu. Páchateľa následne postrelila a zatkla francúzska polícia.

Útok šokoval francúzsku verejnosť a odsúdili ho všetky významné osobnosti kresťanského, kultúrneho, politického a aj spoločenského života, ktoré zaslali do Francúzska množstvo sústrastných telegramov. Okrem týchto osobností útok odsúdil aj slovenský premiér Igor Matovič. Útokov moslimských náboženských fanatikov vo Francúzsku pribúda, ľudia sa cítia ohrození.

Pýtali sme sa Slovenky Veroniky Kočišovej, ktorá býva už približne 7 rokov vo Francúzsku, v okolí mesta Nice, aká je v meste a jeho okolí nálada, a Veronika sa s nami podelila o svoje dojmy.

Ste Slovenka, ktorá žije dlhšiu dobu vo Francúzsku. Aké sú Vaše dojmy z Francúzska. Navštevujú Vás blízki rodinní príslušníci a priatelia vo Francúzsku - ako sa im vo Francúzsku páči. Kde presne žijete a aká je po útokoch vo Francúzsku nálada?

Žijem na juhu Francúzska v malej dedinke blízko pobrežného mesta Nice. Dedinka, v ktorej žijem sa nachádza v blízkosti medzinárodného letiska metropoly Nice na Côte d'Azur. Ide o oblasť s rozvinutým cestovným ruchom, kde za normálnych okolností stretnete ľudí zo všetkých kútov sveta. Do Nice som prišla študovať v rámci výmenného európskeho programu Erasmus. Postupne som si Nice obľúbila, udomácnila som sa tu, dokončila vysokoškolské štúdium a začala tu pracovať. Žijem v Nice a jeho okolí už sedem rokov, rodina a priatelia ma navštevujú pomerne často a najviac si pochvaľujú nádherné prímorské prostredie, ktoré im na Slovensku chýba.

Ste veriacia katolíčka. Ak porovnáte katolíkov na Slovensku a vo Francúzsku, aké sú medzi nimi rozdiely? Sú francúzski katolíci v niečom odlišní, majú nejaké iné sviatky a zvyklosti, ktoré sú iné ako na Slovensku? Ako slávia Vianoce alebo Veľkú noc?

Som katolíčka, rovnako ako moji rodičia a starí rodičia. Ak praktizujete svoju katolícku vieru v zahraničí, môže sa stať že už pri prvej bohoslužbe v cudzine prejdete kultúrnym šokom. Pochádzam z Prešova, kde som bola zvyknutá na plný kostol aj cez týždeň a aj v nedeľu. Vo Francúzsku sú kostoly viac ako poloprázdne, čo na mňa pôsobilo chladne až deprimujúco. Postupne som si však našla kostol, do ktorého chodievala aj mládež, a do tohto kostola chodím už od mojich študentských čias.

Čo sa týka slávania Veľkej Noci, tu sa ženy ani nepolievajú a ani nebijú. Francúzi zostali šokovaní, keď som im povedala, aké máme na Slovensku folklórne zvyky. Pri slávnosti Veľkej Noci sa snažia všetci katolíci zapojiť do príprav slávnosti. Mňa raz poverili, aby som v kostole, do ktorého som chodila, zapálila a dohliadla na sviečky pred Svätou omšou, čo sa mi veľmi rátalo a bola som z toho nadšená. Pri príležitosti Veľkej noci sa krstia aj dospelí, ktorí sa rozhodnú stať katolíkmi, ponárajú sa do obrovského bazéna, špeciálne objednaného na túto príležitosť. Počas Svätej omše, keď sa modlí modlitba Otče Náš, Francúzi rozťahnu ruky, a pri slovách „pokoj a bratská láska“ si blízki vymieňajú aj bozky na líce. Po skončení Svätej omše príde kňaz ku kostolným dverám a osobne sa s každým veriacim rozlúči.

Na Veľkú Noc sa už niekoľko rokov zúčastňujem pešej púte, ktorá sa začína na Bielu sobotu o 2:00 v noci. Ide o trasu približne 10 km dlhú, ktorú absolvujeme popri pobreží až do Saint Jean Cap Ferrat. Pešia púť je navrhnutá tak, aby sme prišli na pláž k moru krátko pred východom Slnka, kedy je slúžená Svätá omša. Hneď po Svätej omši priamo na pláži nasledujú bohaté a gurmánske raňajky, ktorých sa zúčastnia všetci veriaci.

Čo ma spočiatku šokovalo bola skutočnosť, že Francúzi prakticky stále rozprávajú, ticho sú iba na Svätej omši. Priatelia sa vítajú pred kostolom, pýtajú sa ako sa im darí, po Svätej omši si idú sadnúť, navštevujú sa. Keď ma bližšie spoznali, takmer okamžite ma zaradili „medzi svojich“ a hlučkom zahrnuli aj mňa. Ja som trochu tichšia, no čoskoro som si zvykla, Francúzi sú proste takí. Majú ale v komunite vytvorené ozaj dobré a priateľské vzťahy, spoločenstvo je často oveľa živšie ako na Slovensku.

Vo Francúzsku sa udialo niekoľko atentátov, pri ktorých útočili moslimskí imigranti. Pokiaľ o útokoch na Charlie Hebdo sa písalo pomerne veľa, útokom na francúzske katolícke kostoly, kňazov a veriacich sa takáto pozornosť nevenovala a ani nevenuje. Ako vnímajú situáciu francúzski katolíci?

Charlie Hebdo patril k veľkým a mediálne známym útokom. Pamätám si, že to šokovalo nielen celé Francúzsko, ale aj celý svet. Francúzski katolíci odmietajú násilie, radikalizmus a útoky militantov. Dnes už nie je francúzska spoločnosť tvorená iba Francúzmi. Vo Francúzsku žije obrovské množstvo imigrantov z Afriky a Blízkeho východu, ktorí už majú francúzske občianstvo. Žiaľ často ani druhá a tretia generácia naturalizovaných Francúzov, ktorí prišli do Francúzska v minulosti z Afriky, či Ázie sa nedokázala alebo nechcela prispôbiť. Nevnímam však všetkých moslimov negatívne, mnohí moslimovia odmietajú rovnako ako katolíci militantný islam a terorizmus. Podľa ich slov ani islam nedovoľuje zabíjať ľudí, ľudí zabíjajú radikáli, teroristi a extrémisti, ktorí sú podľa umiernených moslimov hanbou islamu.

Aj moslimský imám mešity v Nice po teroristických útokoch v Notre Dame v Nice vyhlásil, že sa cíti byť katolíkom, a že neľudské teroristické útoky treba odsúdiť a odmietnuť.

Prezident Macron sa chystá pritvrdiť vo vzťahu k moslimským imigrantom z Blízkeho východu a Afriky, prejavy náboženskej netolerancie a terorizmus nemieni tolerovať. Myslíte si, že je to správny postup, že si Macron zvolil konfrontačný prístup alebo

podľa Vás mal skôr zvoliť iný, menej konfrontačný prístup?

U mnohých moslimov je nezáujem adaptovať sa na európske pomery. Preferujú život v uzavretých moslimských komunitách. Mnohí imigranti ani po rokoch nehovoria po francúzsky, žijú podľa moslimských pravidiel a zvyklostí, ktoré sú bežné v arabských oblastiach. Líšia sa od Európanov takmer vo všetkom, od oblečenia, jedla až po kultúrne, etické a náboženské zvyklosti. Niektoré európske vymoženosti však s radosťou využívajú. Či už je to sociálny systém a rôzne druhy podpory alebo skutočnosť, že ženy môžu vo Francúzsku riadiť autá, čo by v tradičných moslimských krajinách nemohli. Mne sa to veľmi nepáči, pripadá mi to, ako keby si v spoločnosti niekto uzurpoval právo vyjesť z ovocnej torty pre všetkých všetky ovocné dobroty a suchý múčny korpus sa rozhodol prenechať iným, s ktorými nie je spriaznený.

Treba, aby všetci dodržiavali existujúce zákony a európske civilizačné pravidlá. Kto tieto pravidlá dodržiavať nechce, mal by z Francúzska odísť, svet je dosť veľký.

Posledný útok sa stal v časti Francúzska, kde dnes žijete. Ktorá oblasť Francúzska je podľa Vás dnes najmenej bezpečná? Stretli ste sa už s tzv. no-go zónami? Je podľa Vás bezpečnejšie na vidieku alebo v mestách?

Bez ohľadu na atentáty, ktorých v posledných rokoch pribúda, myslím si že pre všetky európske krajiny na Západe a takisto pre veľké mestá platí, že v mestách sa skôr stretnete so zločinom ako v malých dedinkách. Súvisí to s frekvenciou pohybu cudzích osôb, s množstvom obyvateľov a pod. Keď som bývala ako študentka v Nice v jednej z bytoviek na predmestí, vždy som sa cítila opustená a nemala som pocit bezpečia, skôr pocit strachu a neistoty. Už niekoľko rokov bývam v menšej dedine v blízkosti Nice a nemenila by som. Život je tu oveľa jednoduchší a lepší. Sme menšia komunita, poznáme sa, vieme o jeden o druhom. Kostol, v ktorom sa udial posledný spomenutý atentát je kostol, do ktorého som počas mojich študentských rokov pomerne často chodila, bol len 5 minút cesty od môjho bytu. Je frustrujúce a smutné, že obeťou útoku sa stali nevinní ľudia, ktorí nikomu nikdy neublížili. Medzi obeťami je aj starší kostolník, ktorého som osobne poznala a pred rokmi som sa s ním aj často rozprávala. Bol to veľmi príjemný pán a dobrý katolík.

Rozmýšľali ste už aj nad návratom na Slovensko alebo Vám Francúzsko tak učarovalo, že ste rozhodnutá ostať vo Francúzsku aj naďalej? Ako vidíte budúcnosť katolicizmu vo Francúzsku?

Spočiatku mi bolo vo Francúzsku často smutno. Nakoniec som sa však adaptovala a rozhodla som sa zostať vo Francúzsku žiť a pracovať. Francúzsko, najmä oblasť kde žijem, milujem, máme tu 300 slnečných dní, more je nádherné, takisto mám prácu, ktorá ma baví. Rada sa však vraciam aj na Slovensko, kde žije celá moja rodina. Myslím si, že život je príliš krátky na to, aby sme ho prežili na jednom mieste. A rodine, keď sa ma pýta kedy sa vrátim na Slovensko väčšinou odpoviem, že čo by som doma robila, keď tam už všetko poznám a vzápätí sa ich opýtam, kedy oni prídu žiť do Francúzska...

Zhováral sa Branislav Krasnovský

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/rozhovor-so-slovenskou-katolicickou-z-nice-jednou-z-obeti-bol-kostolnik-ktoreho-som-osobne-poznala/>